

Balgkreds (Berg), at i og for sig er jeg enig med ham, men dette er en Veilighedslov, og jeg mener, at permanente Bestemmelser om særlige Bedrifter maa sættes ind i en endelig Lov. Altsaa jeg tror, at det er tilstræffeligt, naar man giver en Bemyndigelse i den Henseende, og jeg for min Person siger, at jeg er kommen til den Overbevisning, at disse Bedrifter bør ophæves, naturligvis ved Expropriation, saaledes at man erstatter ikke blot Dyrene, men ogsaa det Tab, der ved Indgreb i Bedriften, ved Bygningens Nedrivning eller ved Ophævelse af indgaaede Kontrakter tilføies Eieren. Det maa man erstatte. Saa siger jeg iøvrigt, at saalænge jeg har med de Forhold at gjøre, bliver det Forbud bestaaende. Jeg vil ikke gjerne i denne Lov have Mere ind; thi det kan jeg ogsaa sige til det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 4de Balgkreds, der spurgte, om saadanne Løssepladsfer findes andensteds, at jeg tror det ikke. Det er mig ikke bekendt, at der andetsteds her i Landet findes Noget, som kan siges at være parallelt med de Bedrifter her i Kjøbenhavn. Ærede Medlemmer ville vel ikke forlange, at jeg skulde kunne sige det med Bestemthed. Jeg tror ikke, der findes ganske lignende. Derimod kan der findes andre, som have saa meget Lighed med dem, at der kan være Grund til at undersøge Forholdet nærmere, og det vil ske strax efter Lovens Emanation. Derfor tror jeg ikke, det er ønskeligt for Diebliffet at gaa videre end her foreslaaet. Jeg kan kun gjentage en Ting, og det er, at et Onde, som man ikke kjender, kan man ikke bekjæmpe. Det kan synes bagefter, at det skulde eller burde man have vidst. Det veed jeg meget godt. De Herrer kunne sige til mig: De er Indenrigsminister, hvorfor har De ikke kjendt Løssepladsferne og hele det Forhold? Naturligvis, det kan siges, og det kan ogsaa siges som Bekjendelse mod mig, jeg skal gjerne indrømme, at jeg ikke har rodet i den Slags Ting, og har ikke kjendt dem før, men fra den Tid, jeg har lært dem at kjende, er jeg mig ikke bevidst at have forsumt Noget af, hvad der efter mit Skøn kan gjøres for at komme dette Onde til Livs. Andre kunne have en anden Mening, men jeg er mig det ikke bevidst. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 4de Balgkreds nævnedes leilighedsvis, at en tydfst Veterinær havde været sendt herind for at gjøre sig bekendt med vore Forhold. Saaledes som denne Udtalelse blev formuleret, maatte jeg nærmest være berettiget til at antage, at det ærede Medlem mente, at der havde været en tydfst Veterinær herinde i

officiel Mission, altsaa akkrediteret til Regjeringen og med Anmodning om at give ham Oplysninger, men dette er ikke Tilfældet. At der har været privat Besøg — forøvrigt nok nærmest fra Hamborg — er en ganske anden Sag. Saaledes maatte det stille sig overfor mig, jeg kunde ikke forstaa Sagen anderledes. At Svinedifteritis har været videnskabeligt bekjendt for vore Veterinærer og det længe, er en Selvfølge; men derfra og til at stille den specielle Diagnose af Sygdommen er der ikke saa lille et Skridt, og det er det, som har viist sig at være besværligt for dem, uagtet al mulig Møie og alle de Experimentier, de have gjort for at komme paa det Rene med Sagen. Jeg tror vel, det kan siges, at vore Dyrlæger i det Hele ere vel oplærte og underviste og i Stand til at imødegaa Sygdomme. Men jeg maa gjøre opmærksom paa, at Undervisningen i Pathologi o. s. v. ved Landbohøiskolen, som det høie Thing, bekjendt, ikke er af nogen gammel Data, idet det ikke er saa længe siden, at Posten som Docent i dette Fag er bleven bevilget, saavel som adskillige andre Thing for at lette ogsaa ældre Dyrlæger videre Uddannelse. Hvis man vil gaa videre ad den Vej, skal det være mig særdeles velkomment.

Jeg kan ganske slutte mig til den Udtalelse fra det ærede Medlem for Veile Amts 2den Balgkreds (Berg), at vor Svinebesætning i det Hele er sund. Det ærede Medlem har i denne Henseende kun gjentaget, hvad jeg havde Leilighed til at omtale andet Steds, og naar jeg ikke her gaar udførlig ind paa mange forskjellige faktiske Forhold — der er nok at tale om endda — er det, fordi jeg tør forudsætte, at, hvad der foreligger i Nagsdaagstidenden, er saa nogenlunde bekjendt i store Træk. Jeg nævnedes forleden Dag i det andet Thing, hvormange sporadiske Tilfælde der var mig bekjendt, da jeg stod der. Det er nu en Uges Tid siden. Jeg skal ogsaa i Dag med alt Forbehold nævne Tallet — jeg har søgt at faae fat paa det i Morges. Det Tal, der er kommet til siden, er omtrent lige saa stort som det, der var forleden. Da opgav jeg Tallet som 15. Om der paa denne Liste findes et Par af dem igjen, er jeg ikke saa ganske sikker paa, om jeg end nok tror det, Sligt maa jo ofte opgøres i Hast. Hvis dette er rigtigt, bliver Tallet 15, 16 eller 18. Disse Tilfælde ere indtrufne dels paa Sjælland i de forskjellige Amter og dels i Jylland, særlig i Bjerre Herred og Hatting Herred, som begge ligge i Veile Amt, og de tilgrændsende Dele af Aarhus Amt, tilbøls Skanderborg Amt, navnlig Horsens By og enkelte Tilfælde i